

ՈՐՈՇՈՒՄ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 17.04.2020թ. թիվ 2011071896 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<23>> 04 2020թ. 7-13 - 4730

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե. Կարապետյանս, վերանայելով Հայկ Հակոբյանի թիվ ՄԴ/19997-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

ՊԱՐԶԵՑԻ

Երևան քաղաքի Նոր Նորքի 8 զանգված 30 շենքի 57 բնակարանի բնակիչ Հայկ Հակոբյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 17.04.2020թ. թիվ 2011071896 որոշումը՝ նշելով, որ հիվանդ է տեղափոխել հիվանդանոց:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված Ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

Վիճարկվող որոշմամբ ամրագրվել է, որ ա/թ ապրիլի 3-ին ժամը 10⁰⁸-ին Volkswagen մակնիշի 50 XX 050 հաշվառման համարանիշի ավտոմոբիլը Երևան քաղաքի Դ.Բեկ փողոցում գերազանցել է երթևեկության սահմանված արագությունը 6 կմ/ժ-ով:

Դիմումատուն նշել է, որ արագությունը գերազանցել է 6-ամսյա հղիության շրջանում գտնվող կնոջը <<Էրեբունի>> բժշկական կենտրոն է տեղափոխելու ճանապարհին, վերջինիս համապատասխան ստուգման և անալիզներ հանձնելու նպատակով, կից ներկայացնելով բժշկական փաստաթղթեր:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի փտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ

հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել վիճարկվող որոշումով արձանագրված իրավախախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը, բավարար փաստական ապացույցների բացակայության պատճառով:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

ՈՐՈՇԵՑԻ

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 17.04.2020թ. թիվ 2011071896 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հայկ Հակոբյանին:

Ե. Կարապետյան